

e-OBČASNIK

ŠT. 2

OŠ bratov Letonja Šmartno ob Paki

Dragi bralke in bralci našega e-Občasnika!

Nekdo je zapisal: »do poti, ki vodijo v nove kraje, do poti, na katerih se marsikaj doživi, do poti, ki vodijo v nova spoznanja, in so poti, ki vodijo v srca ljudi.«

Pred vami je druga številka e-Občasnika, šolskega spletnega časopisa, v katerem so zbrani literarni, likovni in drugi prispevki naših učencev, ki hodijo po različnih poteh domišljije, znanj, spoznanj in vsakodnevnih doživetij.

Poglejte, kaj so ustvarili, kam vse jih je ponesla njihova domišljija. Preberite, kaj so zapisali, kaj doživeli na svojih iseriivih poteh. Zagotavljam vam, da vam bo toplo pri srcu.

V imenu vseh učencev in zaposlenih na OŠ bratov Letonja vam želiva mime, s toploto in ljubeznijo prežete praznične dni ter vse dobro v letu, ki prihaja.

Naj bo srečno 2019!

Urednici.

SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA

V življenju se vse zgodi z razlogom. Tudi življenje samo po sebi se zgodi z razlogom. To nekateri ignorirajo in življenje do samega bridkega konca jemljejo kot neko ponavljajočo se igro. Na to opozarjata tudi pokojni Tone Pavček in starosta na področju poezije Niko Grafenauer.

Njuni pesmi *Dober dan, življenje!* in *Življenje vsaka na svoj način* opisujeta neko globoko razmišljanje, ki ga potrebuje vsak zrel posameznik. Pesem *Dober dan, življenje!* opisuje življenje in ga v besedilu predstavlja kot največji dar. Lirski subjekt med drugimi tudi med vrsticami sporoča, da se moramo vsega v našem kratkem, a sladkem življenju lotiti s pozitivno energijo in optimizmom, saj bomo za to na koncu nagrajeni. Druga pesem »Življenje«
pa z zelo jasnim naslovom naš obstoj opisuje na malce bolj pesimističen način. V vsakem verzju te prevzame občutek, da je že prepozno. Da življenje tako drvi mimo nas, da se sploh ne bomo zavedali, kako zelo se bližamo ciljni črti. Ne glede na to, da je genialni Niko Grafenauer zapisal tudi kakšen optimističen verz ali dva, je vidno dejstvo, da nas s svojo pesmijo opozarja na to, da se čas hitro izteka. Obe pesmi sta zelo resni sporočili najstnikom, da moramo ne glede na to, kaj se nam dogaja, vedno pomisliti na najpomembnejše vrednote v življenju, za katere nam pri vseh obveznostih in prigodah prav nič ni mar. Razmišljamo samo o tem, kaj vse nam življenje ponuja, nezavedajoč se, da si vse to moramo prislužiti sami. Preveč brezglavo dravimo naprej. Zame so družina, izobrazba in nasmeh (pozitivnost, optimizem) še vedno na prvem mestu.

Upam, da nas ni malo tistih, ki velikokrat proslavimo svoje življenje, vrednote, dobre lastnosti. Kot sem že omenil, se moramo za vse, kar nam to čudovito življenje nudi, potruditi. Vsak dan, ko zjutraj vstanemo, pomislimo vsaj malo na družino, prijatelje in seveda učiteljice, ki nam na stežaj odpirajo durí znanja. In tako kot pravi kitajski pregovor, je od nas odvisno, ali bomo vstopili, ali bomo ostali pred vrati znanja. Ne jemljimo življenja tako zlahka, saj nam je ponujeno le eno. Življenje je namreč kot basen: ni važna zgodba, važen je nauk.

Oskar Hudolin, 8. a

POKLON IVANU CANKARJU (ob 100-letnici njegove smrti)

Velikokrat v svojem življenju sem storil krivico človeku, ki sem ga ljubil. Taka krivica je kakor greh zoper svetega duha: ne na tem ne na onem svetu ni odpuščena. Neizbrisljiva je, nepozabljiva. Časih počiva dolga leta, kakor da je bila ugasnila v srcu, izgubila se, utopila v nemirnem življenju. Nenadoma, sredi vesele ure, ali ponoči, ko se prestrašen vzdramiš iz hudih sanj, pade v dušo težak spomin, zaboli in zapeče s toliko silo, kakor da je bil greh šele v tistem trenutku storjen. Vsak drug spomin je lahko zabrisati. Črn madež je na srcu in ostane za vekomaj.

Rad bi človek lagal sam sebi v dušo: »Saj ni bilo tako! Le tvoja nemirna misel je iz prosojne sence napravila noč! Malenkost je bila, vsakdanjost, kakor se jih sto in tisoč vrši od jutra do večera!«

(Ivan Cankar, Skodelica kave)

Ker je letos Cankarjevo leto, saj smo 11. decembra obeležili 100. obletnico smrti našega velikega pisatelja in dramatika Ivana Cankarja, so učenci 8. razreda pri urah slovenščine brali dve njegovi črtici, in sicer Skodelico kave ter Mater je zatajil. Ob tem so se zazrli še vase in zapisali, kako so sami naredili komu krivico ali pa je le-ta bila storjena njim. Prav tako so tudi učenci 4. a poslušali zgodbo o skodelici kave. Kako so jo doživeli, pa pričajo naslednje risbice.

Živijo! Sem Tine in povedal vam bom o svoji dogodivščini v kinu dva tedna nazaj. Skratka nekega lepega večera smo se z mojo družino odločili, da bomo šli v kino gledat film Hitri in drzni 8. Ko smo se pripeljali do kina, sta starša z mojo mlajšo sestro šla še v trgovino. S starejšo sestro sva ostala in v vrsti čakala, da bova kupila kokice, pijačo in vstopnice, nakar je nek tujec kar prišel in se vrnil pred menoj. Rekel sem mu: »Hej, kolona je za mano, ali si slep? Nekateri že 10 minut čakamo.« On se je razjezil in vprašal: »Ja in? Ali bi rad dobil po goflji?« Nato pa je vprašal še mojo sestro Alenko: »Hej, mala, ali tega kretena poznaš?« Tisti trenutek sem mislil, da se bom zgrudil od sramu.

Matej Jager, 8. b

Bile so počitnice in midve s sestrično sva se igrali družabno igro Monopoli. Ko sva prišli do konca igre, sva začeli šteti denar, da bi izvedeli, katera ima več denarja. Prešteli sva ga in sestrična me je obtožila, da sem ji vzela 50 igralnih evrov. Odgovorila sem ji, da ni res, a ona je vztrajala. Nato je šla do moje mame in ji povedala, kaj naj bi jaz naredila. Mama mi je za tri tedne vzela telefon in vse elektronske naprave, kar je ena najhujših kazni, ki jih lahko dobiš. Čez tri dni mi je sestrična povedala, da se je zlagala in da je denar skrila sama.

Mojca Kočnik Točaj, 8. b

Ko je bila Tjaša stara 16 let, se ji je zgodila krivica. Nekega dne je prišla v šolo. Usedla se je v razred in počakala, da zazvoni zvonec. V razred je vstopil Jaka. Njega Tjaša res ni marala. Nato je v razred vstopil učitelj in pozdravil učence. Naredili so nekaj nalog, nato pa se je učitelj odločil, da bo začel spraševati. V razredu je bilo vse tiho, saj se nihče ni učil. Nato je Jaka dvignil roko in povedal, da se je učila Tjaša. Tjaša ni vedela, kaj se dogaja, zato je zmedeno odkimala z glavo in pojasnila učitelju, da Jaka ne ve, o čem govori. Ampak učitelj je vprašal Tjašo. Ker ni znala, je dobila enko.

Sara Germ, 8. b

Na košarkarski tekmi so mi dosodili 5 osebnih napak, čeprav nisem naredil niti ene. Zamenjali so me s soigralcem.

Matej Kumer, 8. a

V 7. razredu se mi je zgodila velika krivica. S svojo desetino PGD Paška vas smo odšli na orientacijo v Škale. Po pomoti smo zašli s poti in so za to napako okrivili mene. Zaradi krivice sem se počutil slabo, zato sem zapustil gasilsko enoto, da se mi ne naredi še kakšna krivica.

Žan Pisanec, 8. b

Zgodila se mi je huda krivica že kar nekaj časa nazaj. Ko sem prišel domov iz šole, me je pred vhodom čakal moj mlajši brat. Skupaj sva odšla v hišo. Odšel sem v svojo sobo narediti domačo nalogo. Med tem časom pa me je poklical oče in mi rekel, da morava z bratom narediti domačo nalogo. Ko sem rekel svojemu bratu, naj gre delat domačo nalogo, mi je odgovoril, da jo je že naredil. Ko se je oče pripeljal na dovoz, mi je brat povedal, da ima še matematično domačo nalogo. Nato sem hotel stvar pojasniti očetu, ampak me ni razumel. Na koncu sem bil kriv le jaz, saj je bila moja dolžnost, da poskrbim za brata. Kaznovan sem odšel v svojo sobo.

Tilen Vodovnik, 8. b

Imam brata, ki se včasih obnaša res neprimerno. Zato se ga večkrat sramujem. Nekega dne, ko smo v šoli jedli kosilo, je nasproti mene sedel moj brat. Za kosilo smo imeli mlince in perutničke, zraven pa solato. Ko je z rokami jedel perutničke, sem ga še razumela, saj je to počela večina sošolcev. Ker se mu je mudilo v glasbeno šolo, pa se mu ni ljubilo vzeti vilic v roke, je tudi solato jedel kar z rokami. Sošolka, ki je sedela zraven mene, se je smejala in me vprašala, če je to res moj brat. Pogledala sem ga in rekla, da je moj brat veliko bolj olikan. Brata sem zatajila in se mu doma opravičila. Ni mi zameril in je rekel, da se je tudi on mene že večkrat sramoval. Drug drugemu sva oprostila in verjetno bova še večkrat morala.

Neža Centrih, 8. a

Vsi delamo krivico. No, jaz sem jo naredil takrat, ko sem bil v šoli. Ne vem, ali sem imel 5 ali 6 ur pouka, v glavnem ko je zvonec zazvonil in je bil čas za kosilo, sem pohitel, da ne bi čakal v dolgi vrsti, ki se nabere v jedilnici. A sem hitel zaman, ker je tam že stala dolga vrsta lačnih želodcev. Takrat to meni ni bil velik problem, preprosto sem se prerinil do začetka vrste, ker sem bil tako presneto lačen in se mi ni ljubilo več čakati. In ... to, kar sem naredil, je bila krivica.

Gal Golob, 8. a

Eva Selič, 6. a

Eva Herlah, 6. b

Danes sem šel v šolsko menzo na kosilo. Čakal sem v vrsti kot normalno vsak dan v tednu. Hotel sem prijeto pladenj, ko se pred menoj vrineta dve osebi. Hotel sem ju odriniti, a me je zalotila dežurna učiteljica pri kosilu. Mene je postavila za njiju, osebi, ki ju ne bom imenoval, pa predme. Ta učiteljica se mi je zamerila za vse večne čase, samega dogodka pa ne bom pozabil. Upam pa, da bo to prebrala tista učiteljica in uvidela, da je naredila napako.

Florjan Satler, 8. b

Poznate tisti občutek, tisti, ki te preganja v spanju? To je občutek krivde. Mene je preganjal že pred časom, vendar se krivo počutim še zdaj. Bilo je navadno popoldne in z družino smo se odpravili v trgovino. S sestro sva po trgovini tekali in pri tem sem razbila lonček. Nemudoma sem stekla iz trgovine in z družino se na srečo v tisto trgovino nikoli nismo vrnili. Krivo se počutim še sedaj, sem se pa od takrat naučila, da je bolje, če krivdo priznamo takoj, saj te potem ne preganja.

Vida Ramšak, 8. a

Ko sem prišel domov iz šole, sem zagledal sokova na mizi. Eden je bil namenjen meni, drugi pa bratu. Sam sem spil oba. Moj brat tega sploh ni opazil, saj sem ga spil, še preden je izvedel, da je bil eden zanj. Tega nisem obžaloval nikoli, saj je bil zelo dober. Mojemu bratu pa je tako bilo vseeno, ali ga spiije on ali jaz.

Jure Zapušek, 8. a

Val Leskovšek, 6. a

Tomaž Konečnik, 6. a

Tiana Milenković, 6. a

Nekega lepega sončnega poletnega dne sem na dvorišču brcal žogo. Brcal sem jo najmočneje, kot sem jo lahko. Kar naenkrat mi je žoga odskočila in sem razbil steklo na oknu hleva. Oče je bil seveda zelo jezen name in je rekel, da bom moral plačati za novo. To sem tudi storil. Zdaj imamo nerazbita novo okno. Od tistega časa naprej nikoli več ne brcam žoge na dvorišču oziroma pred hlevom.

Klemen Medved, 8. a

Pina Levar, 6. b

Jurij Napotnik, 6. b

Hana Praprotnik, 6. a

Neža Centrih, 8. a

Zala Pirc, 6. a

Tajda Ramšak, 6. a

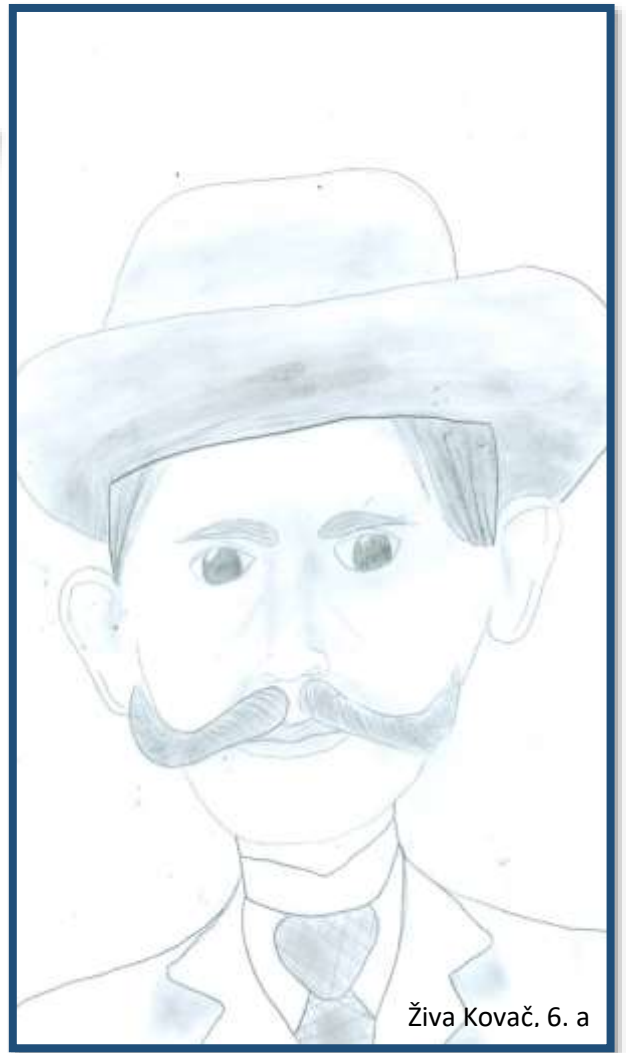
Gašper Rosenstein, 6. b

Florjan Satler, 8. b

Ožbej Ramšak, 6. a

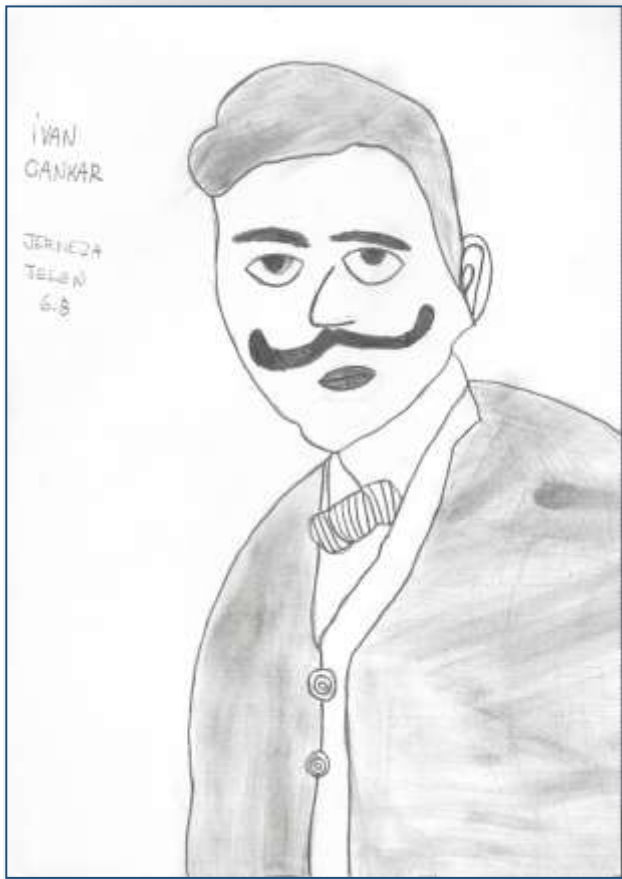
Živa Kovač. 6. a

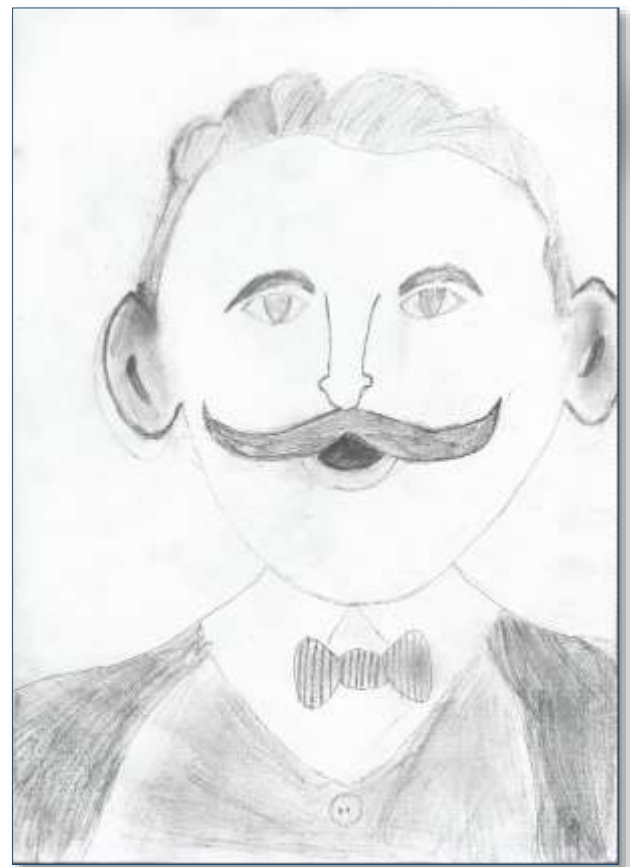
Anže Golčman Anže Golčman, 2. a

Julija Glojek, 6. a

Jerneja Jelen, 6. b

Luka Polak Rožič, 6. b

AVTOBUS OB TREH

Letošnji sedmošolci so v sklopu projekta Rastem s knjigo v dar prejeli mladinski roman pisateljice Nataše Konc Lorenzutti z naslovom AVTOBUS OB TREH, ki so ga morali prebrati za domače branje. Po prebrani zgodbi so se pri pouku slovenščine z učiteljico Mojco A. Juras lotili še ocene te knjige. Preberite si, kakšen vtis je naredila nanje in jo morda vzemite v roke ter preberite tudi vi.

Knjiga mi je bila zelo všeč, saj sta dva glavna junaka najstnika, malo starejša od mene. Kljub temu da je primorski najstnik Tjine najprej imel velike predsodke o ljubljanskem najstniku Urošu, se je kasneje izkazalo, da se je zelo motil. Tjo mi je dalo misliti, da moram tudi jaz najprej spoznati človeka, da si lahko ustvarim pravo sliko o nekom.

Branje knjige je bilo zelo zanimivo, ker je pisateljica uporabila najstniški jezik, ki mi je v tem obdobju zelo blizu. Všeč mi je bilo, ker sta junaka zelo podobna nam, saj jih pisateljica ni prikazala kot kakšne zvezdnike. V knjigi mi je bilo zelo všeč tudi to, da sta Tjine in Uroš bila prava prijatelja. Stala sta si ob strani tako ob dobrih kot ob slabih novicah. Zanimivo mi je bilo, kako sta se pogovarjala o puncah. Nasmejal sem se, ko je Tjine vprašal Ivano, če bi bila par.

Na koncu knjige Tjine pove, da se oglasi, ko bo kaj novega. Zelo si želim, da bi pisateljica napisala nadaljevanje zgodbe, saj me zanima še veliko stvari, predvsem kako se bo razvijala ljubezen in kako se bo še naprej gradilo prijateljstvo med Tjinetom in Urošem.

Ambrož Goličnik, 7. b

Res je, da sama nisem strastna ljubiteljica branja, ampak raje gledam akcijske filme. Knjigo berem le, če me naslov pritegne. Naslov Avtobus ob treh me k branju ni pritegnil, temveč vsebina sama, saj je knjiga nekaj posebnega. Ko začneš brati to privlačno in zanimivo knjigo, kar ne moreš končati z branjem. Knjiga nam lahko da zgled, saj nas je preveč tistih, ki sodimo po videzu in ne po srcu. Do konca nam obrne svet na glavo, hočemo brati še in še. Vanjo se zliješ z vsem srcem in vsemi čustvi. V njej lahko najdemo svojo podobo.

Zgodba mi je bila zelo všeč, saj je poučna, hkrati pa nas nasmeji. Spomni nas na osebe, ki nam pomenijo največ. Vem, da mi je ta knjiga izmed vseh, ki sem jih prebrala, ena ljubših. V njej pustimo del sebe, poleg tega nam skozi zgodbo predstavlja, kako zelo je pomembno, da cenimo, kar imamo, in kar je najpomembnejše, da spoštujemo drug drugega.

Knjiga je zelo lep zgled najstnikom. Priporočala bi jo vsakemu, ki želi spoznati najstniška leta, poleg tega v njej začutimo tudi strast do slovnice, ki jo ima pisateljica. Knjiga mi je zelo pri srcu, saj mi je marsikaj dala vedeti, kaj se sme in česa ne.

Za konec bi dodala, da res raje gledam filme in menim, da knjiga še vseeno ni isto kot film. Kljub temu pa vem, da je bolje, da si nadgradimo slovnico s knjigami kot pa s filmi.

Naja Šmajš, 7. a

Jaz nisem ravno največja ljubiteljica knjig in berem samo takrat, ko to res želim početi in kadar mi je knjiga že na videz všeč. Rada berem najstniške knjige, saj v njih najdem veliko dogodkov, ki jih tudi sama preživljam v svojem življenju. In knjiga AVTOBUS OB TREH mi je bila ravno zato všeč in bi jo res priporočala vsem najstnikom ter drugim, ki so jim všeč zabavne, pustolovske in nekoliko tragične knjige.

V knjigi mi je bilo najbolj všeč, da je bil Tine iskren in da je našel svojega najboljšega prijatelja, ki mu je veliko zaupal. Tudi njegov prijatelj Uroš me je presenetil, saj je bil zelo delaven in se dela ni branil. Poleg tega mu je vedno, ko je bil Tine v »tragičnem« stanju, stal ob strani, kadar pa je le-ta želel čas zase, se je brez ugovaranja umaknil in ga pustil na miru. Zelo hitro sta se sporazumela med seboj in si sčasoma zaupala prav vse.

Najbolj sem bila napeta pri delu, ko so izvedeli, da ima Tinetov oče raka. Najbolj smešen del pa je bil, ko Tine ni znal dati svoje sestrice na kahlico. Zato se je polulala kar v posteljo in je potem moral on vse počistiti, vendar vse površno, saj mu notranja opravila niso šla ravno od rok, kajti že od malega ga je oče (tata kot ga je klical) privadil delati zunanja opravila, kadar sam ni mogel.

Čeprav mi je bila knjiga všeč, bi mi po moje bilo še bolj všeč gledanje tega filma. Sem pa prepričana, da bom to knjigo prebrala še večkrat in jo z veseljem priporočala svojim bližnjim.

Gabi Verzelak, 7. a

LUCIJA HERLAH, 2. A

Mislím, da je to ena tistih knjig, pri katerih se lahko spomniš svojih počitnic. Tudi če niso bile najboljše, te knjiga Avtobus ob treh spomni, da glavno vlogo vedno igra prijateljstvo, ne glede na položaj.

Knjiga nam sporoča, da vztrajnost in volja vedno zmagata. To sta nam pokazali tudi glavni osebi v knjigi. V vsako godljo, v katero sta se podala, sta jo s skupnimi močmi tudi rešila in še naprej utrjevala prijateljstvo.

Knjiga mi je bila zelo všeč, saj ni imela preveč ali premalo zapletov. Tudi na to ne smem pozabiti, da sta v knjigi nastopala naša vrstnika in s tem tipičnim najstniškim vedenjem in razmišljanjem h knjigi privabila celo tiste, ki ne berejo preveč radi. Ravno prav pa je bilo tudi čustev, akcije in deklet.

Po moje bi morali to knjigo prebrati prav vsi najstniki, saj bi mogoče nekateri spoznali in začeli ceniti prijateljstvo in vljudnost.

Nika Obal, 7. b

Knjiga pripoveduje o Tinetu, ki ima mlajšo sestrico Niko in starejšega brata Naceta, mamo in očeta. Živijo na Primorskem. Pripoveduje o dobrih in tudi slabih stvareh Tinetovih počitnic. Tine je spoznal prijatelja Uroša iz Ljubljane, ki je bil cele počitnice pri njih. Ta prijatelj je bil priden deček, kar je Tineta malo motilo, saj je vedel, da bo moral tako dobro, kot Uroš dela hišna opravila, tudi on odslej opravljati. Prijatelja sta doživela lepe trenutke, saj sta raziskovala jamo, skrbela za koze, raftala po Soči. Tine se je v Soči tudi kopal in skakal v vodo. Tinetu je bila všeč punca Ivana, pri kateri so imeli tudi mlade mucke, zato sta si zaželela, da bi imela enega. Pri Tinetu tega niso dovolili, vendar je bil mucek Zlatko tam le toliko časa, da ga je Uroš lahko odnesel v Ljubljano.

Zgodba pa pripoveduje tudi slabe stvari iz Tinetovega in Uroševega življenja. Urošev oče je bil policist, vendar je zbolel in umrl. Njegova mama je imela sedaj novega fanta Miloša, ki pa Urošu ni bil všeč, saj mu je ves čas težil. Celu preselil se je k njim, ker je bila mama noseča in bo Uroš dobil sestrico ali bratca. Tinetov oče pa je med počitnicami tudi hudo zbolel. Bil je operiran in vsi so držali pesti in tudi molili, da bo ozdravel. Do začetka pouka je že bil doma in okreval.

Knjiga mi je bila zelo všeč, ker sta prijatelja res veliko zanimivega doživela.

Anej Potočnik, 7. a

Jaz sama rajši gledam kakšne filme, kot pa berem knjige, saj se zelo sprostim med gledanjem, poleg tega se hitro vživim v kakšne zanimive filme. Pri knjigah sem zelo izbirčna, saj me pri branju najbolj privlačijo naslovi. Rada berem kakšne knjige, ki govorijo o najstnikih in o živalih.

Ta knjiga me je hitro pritegnila k branju. Ko sem jo brala, mi je bilo všeč, da se je vsak dan pri Tinetu in Urošu zgodilo kaj novega. Ni mi pa bilo všeč zaradi Tinetovega očeta, saj je bil hudo bolan, in žalosti njegove družine, ker sem se počutila kot Tine.

Knjiga nam da zgled, da nas res preveč sodi po videzu ne pa po srcu. Hitro nas prevzame, saj želimo prebrati več, ker je tako zanimiva. Po drugi strani je pa poučna in nas tudi nasmeji. Mene je knjiga spomnila na osebe, ki nam veliko pomenijo na svetu.

Sedaj mislim, da je ta knjiga zdaj ena izmed mojih najljubših. Pisateljica nam pove, kako zelo je pomembno, kar še imamo in kaj je v življenju najpomembnejše. Ampak še vedno raje gledam filme, kot pa berem. Slovnico si lahko gradimo le z branjem in učenjem, ne pa s filmi. To knjigo bi priporočala najstnikom, saj je zelo poučna za vrstnike mojih let, ker jim bo koristila pri življenju. Moja ocena knjige: 5 (odl).

Lara Pečovnik, 7. a

ZALA PODGORŠEK, I. B

ZMEŠNJAVA V PRAVLJICAH

Šestošolci so pri urah slovenščine brali pravljice, se o njih pogovarjali in spoznavali njihove značilnosti. Toda kaj se zgodi, ko se pravljice in pravljичni junaki pomešajo med seboj?

NAROBE PRAVLJICA

Nekoč so za devetimi gorami in sedmimi vodami živeli trije medvedi in Rdeča kapica. Prebivali so v leseni hiši ob šumečem potoku. Najraje so se igrali igro Ujemi kapo. Kapo so podajali drug drugemu. Če je kdo zgrešil soseda, ga je čakala kazen. Tisti, ki je kapo ulovil, je moral podariti velik objem. Pri igri so se neizmerno zabavali.

Nekega sončnega jutra so opazili zlobno punčko, ki so jo klicali nesramna Zlatolaska. Ta jim je zalučala v okno kamen iz potoka. Sreča, da je bil veliki medved pravi mojster, in je okno takoj popravil. Kmalu se je prikazala dobra vila. Poiskala je nesramno Zlatolasko ter jo spremenila v prikupno in prijazno deklico z zlatimi lasmi. Tako se je lahko Zlatolaska preselila k medvedom in Rdeči kapici. Od takrat so imeli medvedi Zlatolasko zelo radi. Ugotovili so, da zna kuhati odličen medeni čaj. Vedno so ga pili ob mrzlih večernih dneh.

Zlatolaska, Rdeča kapica in trije puhasti medvedi so živeli srečno ter predvsem ljubeznivo do konca svojih dni.

Gašper Rosenstein, 6. b

NIKA ŠUMEČNIK, 1. B

EVA STRNIŠNIK, 2. B

ČAROBNA PREPROGA

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel čarovnik, ki je imel preprogo. Ta preproga ni bila navadna, ampak čarobna, saj si lahko z njo letel. Čarovniku je bilo ime Regrat. Nekega čarobnega dne je čarovnik Regrat spoznal posebno žival, ki je bila podobna srni, bila je malo rumene barve in malo bele barve. Ta čarovnik je dal tej čarobni živali ime Marjetica, ker je rumeno-bele barve. Imel jo je kot prijateljico. Nekega dne sta s čarobno preprogo poletela na počitnice v čarobno mesto, kjer sta si kupila stanovanje. Ta Marjetica se je drugi dan spremenila v princeso Marjetico. Čez eno leto sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Patrick Travner, 6. a

JANKO, METKA IN TRIJE PRAŠIČKI

Za devetimi gorami in devetimi vodami je sredi gozdička stala majhna hišica. V njej sta živela Janko in Metka. Nekega dne sta se sprehajala po gozdu in na poti sta srečala tri prašičke, ki so se ustrašili in zbežali. Odšla sta domov. Naslednji dan sta se jih odpravila poiskat, vendar sta na poti padla naravnost v čarovnično past. Poskušala sta se rešiti, a se nista mogla. Začela sta na ves glas kričati, naj ju kdo reši. Slišali so ju prašički, vendar jih je bilo zelo strah. Po pomoč so šli k volku in čeprav niso bili dobri prijatelji, jim je volk z veseljem pomagal. Najprej so odšli po nekaj lesa, vrvi in listja ter zgradili past. Eden od pujskov je bil vaba. Čarovnica ni imela ničesar za večerjo, zato je planila na pujska. Toda past, ki so jo nastavili, se je sprožila in čarovnica se je ujela vanjo. Bilo ji je zelo žal, da je to naredila, zato se jim je opravičila. Ker se jim je zasmilila, so jo izpustili. Postali so zelo dobri prijatelji. Janko in Metka sta vsem ponudila dom pri sebi doma. Seveda so vabilo sprejeli in živeli so srečno do konca svojih dni.

Hana Praprotnik, 6. a

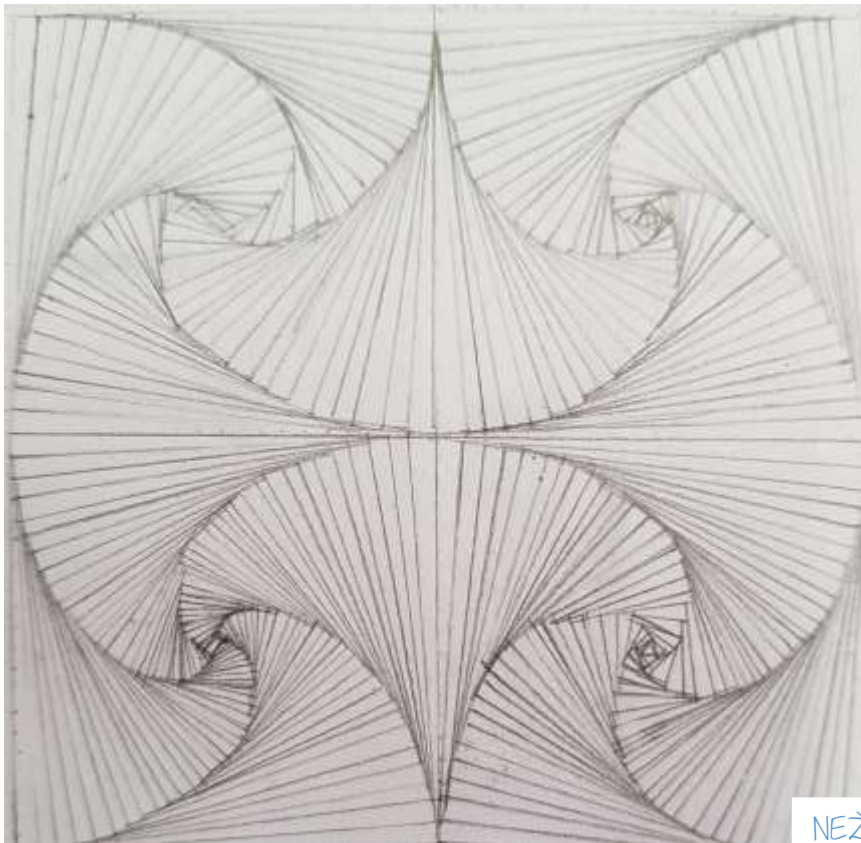

PRAVLJIČNA ZMEŠNJAVA

Nekoč pred davnimi časi je živel čarovnik po imenu Kazam. Zelo si je želel imeti princeso iz čarobnega gradu. Princesa je imela zelo rada pravljice. Zato je čarovnik sklenil, da jih bo nekaj s svojo čarovnijo pomešal, da ga bo princesa opazila. Odprl je čarobno knjigo. A takoj, ko je izgovoril čarobne besede, ga je knjiga potegnila vase. Znašel se je pred hišo. V njej se je slišalo meketanje. Takoj je vedel, da je pri sedmih kozličkih. Nato je videl prihajati volka. Začel je hitro teči proti hiški. Ko je prišel do nje, je odprl vrata. Bil je zelo začuden, kajti v njej je bila Rdeča kapica. Kozličke je hranila z repo. Ko jim je vse povedal, so sklenili, da bodo volka ukanili. Kazam je pričaral nekaj kozjih lutk in kozlički so se skrili. Ko je volk prišel skozi vrata, je začel lutke goltati eno za drugo. Po obilni pojedini je odšel. Ampak volk ni vedel, da je Kazam lutke začaral tako, da ko se bo ulegel, bodo lutke vedno težje. In res. Volk se je ulegel poleg vodnjaka, lutke pa so postajale vedno težje. Ko je zaspal, je Rdeča kapica prišla do njega in ga potisnila v vodnjak. Volk se je utopil. Toda Kazam nato ni vedel, kako se vrniti. Zato se je odločil, da gre do čarovnice, ki ima hišo iz sladkorja. Čarovnica je zahtevala v zameno za pot domov njegovo čarobno moč. Kazam se je najprej upiral, ampak potem je spoznal, da ni pomembno, če ima moč ali ne. Pomembno je, da je srečen. Najbolj srečen je doma. Ko je vse to povedal princesi, ga je ta vzljubila. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Luka Polak Rožič, 6. b

NEŽA CENTRIH, 8. A

O ČEVLJARJU JANKU IN NJEGOVI VNUKINJI METKI

Živel je čevljar Janko. Imel je trgovino z ročno izdelanimi unikatnimi čevlji, ki jo je podedoval po svojem očetu, ki je bil ravno tako čevljar. Večkrat je v trgovino prišla kupit čevlje tudi Pepelka, saj ji je Janko izdeloval čevlje po naročilu. Ker pa ni mogel izdelati veliko čevljev na enkrat, je bil mesečni zaslužek bolj majhen. Bil je tik pred upokojitvijo in mu tudi vid in okorele roke niso več dobro služile. Zato mu je njegova vnukinja Metka večkrat priskočila na pomoč. Tudi ona je bila zelo sposobna in je imela ročne spretnosti dobro razvite. Imela je tudi oblikovalsko znanje in je oblikovala najmodernejše čevlje. To so hitro ugotovili tudi sokrajani in naročila so se hitro povečevala. Posel je začel prinašati veliko denarja in Metkin dedek Janko se je lahko z lahkim srcem upokojil. Njegova vnukinja Metka pa se je ob delu tudi izobraževala in zaposlila nove delavce. Tako ji je uspelo obdržati trgovino s čevlji in prihodnost čevljarstva se je nadaljevala naprej, tako kot več rodov pred tem.

Neža Tratnik, 6. b

RDEČA KAPICA, VOLK IN TRIJE PRAŠIČKI

Pred davnimi časi za devetimi gorami in desetimi vodami se je skrivala vasica, v kateri je živela majhna deklica. Vaški otroci so jo klicali Rdeča kapica. Nekega dne se je Rdeča kapica odločila, da gre k babici na kmetijo. Preden je odšla, ji je mama rekla, naj odnese babici košaro dobrot. Po dolgi poti skozi gozd je prišla do babice in zunaj videla tri prašičke. Babica je bila zelo vesela. Popoldan se je deklica igrala s prašički. Zgradila jim je hišice, ena je bila iz kruha, druga iz lizik in tretja iz lego kock. Ponoči, ko so vsi pujski sladko spančkali, je prišel volk in pojedel dve hiški. Iz tretje hišice iz lego kock si je setavil avto in se s polnim trebuhom odpeljal v svojo mrzlo votlino. Zjutraj so se pujski zbudili in videli, da ni več njihovih hišk. Hitro so odšli po Rdečo kapico. Rekla jim je, da lahko spijo pri babici v hiši. Bili so zelo veseli. Naslednji dan je babica kuhala svojo slavno juhico. To je bila juha, narejena iz najboljših vrtnih sestavin in z domačimi cmoki. Ravno takrat se je volk pripeljal s svojim športnim avtomobilom, da bi napadel pujske in jih odpeljal v votlino za pojedino. Medtem ko je želel splezati skozi dimnik, je padel v babičino slavno juho, ki jo je takrat kuhala, in si opeknel zadnjico. Babica in Rdeča kapica sta hitro poskrbeli zanj in ga rešili. Babica mu je ponudila svojo slavno juhico in volku je bila zelo všeč. Volk jima je bil zelo hvaležen in jima je rekel, če bi se vsi peljali z njegovim avtom. Vsi so bili za, vendar pod pogojem, da jih ne bo pojedel. In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Val Leskovšek, 6. a

POGUMNA DELFINČICA

Dolgo nazaj se je v galaksiji Omega oz. v galaksiji podvodnega sveta delfinki Elzi in delfinu Jaku Mrazu rodila hčerka Polonca. Bila je najlepša v tropu delfinov. Bila je prelepe rožnate barve, na repu pa je imela krasno znamenje v obliki krone. Hitro se je naučila plavati in že v prvih minutah življenja je bila izredno razigrana in navihana. Staršem pa to ni dalo miru. Bila sta namreč zelo zaskrbljena zaradi njene barve in znamenja. Posvetila se jima je ideja, da svojo hči odpeljeta k zdravilki Frančki. Ko jo je zagledala, je osupla, nato pa se ji je do tal priklonila. Najprej jo je temeljito pregledala, nato jo je zaposlila na otroških igrah. Ko so bili sami, jima je Frančka razložila, da Polonca ni navadna delfinčica, temveč naslednica kraljice, zato ima na repu znamenje v obliki krone. Do svoje polnoletnosti za to ne sme izvedeti, poleg tega pa mora do takrat rešiti nekoga ali nekaj, ne da bi vedela, da ji gre za prestol. Če tega ne neredi, bo postala povsem navadne barve in znamenje bo izginito ter ne bo postala kraljica. Starša sta to razumela in obljubila, da ji ne bosta povedala. Naslednji dan je k zdravilki prišla druga družina z delfinčkom Petrom. Mami Sneguljčici in očetu Arturju je povedala isto zgodbo kot prejšnji dan Elzi in Jaku. Peter sicer ni bil roza, temveč prelepe modre barve z istim znamenjem. Obema staršema je predlagala, da bi se Peter in Polonca bolje spoznala. Polonca je imela najboljšo prijateljico Pepelko, ki jo je razumela in ji svetovala. Seveda je bilo tudi obratno. Pepelkina mama si je po smrti očeta našla drugega fanta, ki ga ona ni marala, zato ji je bila Polonca kakor sestra. Veliko časa je preživela pri Mrazovih in med tem časom sta imeli veliko različnih pogovorov. Medtem sta si zaupali tudi kakšno skrivnost. Pepelka ji je povedala, da je zaljubljena v Aladina iz sosednjega tropa. Ona pa ji je povedala, da je Peter zelo simpatičen in da bi se z njim rada bolje spoznala. Nekoč sta se Petrova in Polončina družina skupaj odpravili na morje na bližnji otok. Izvedeli so, da na tem otoku straši pošast Veliko ogledalo. Potem ko so se namestili v počitniški hišici, sta se Polonca in Peter odpravila na sprehod v podvodni gozd. Med plavanjem sta zaslišala čudne zvoke. Malo sta se ustavila, zvoki so ponehali, v grmovju pa se je zaslišalo šumenje. Iz grmovja je skočila pošast Veliko ogledalo. Hotela sta zbežati, ko pa sta pomislila na vse delfine, ki bi jih Veliko ogledalo še naprej ustrahovalo, sta se opogumila. Po daljšem času sta le premagala Veliko ogledalo. Ta novica se je hitro širila in že po enem tednu so to vedeli vsi prebivalci otoka. Za novico je izvedela tudi delfinska kraljica. Ko sta bila stara dvajset let, sta se poročila. Kraljica pa ju je že pri osemnajstih okronala za princa in princeso. Imela sta ducat otrok. In živel sta sečno do konca svojih dni.

Eva Herlah, 6. b

NA OBISK K RDEČI KAPICI

VALENTINA FRIŠKOVEC, 7. B

Nekoč za devetimi gorami in desetimi vodami je stala majhna hišica in v njej je bila ena velika družina. Bilo je sedem kozličkov in mama koza. Ker so kozlički bili vedno v hiši, se je mama koza nekega dne odločila, da bodo odšli na obisk k njeni bolni prijateljici Rdeči kapici.

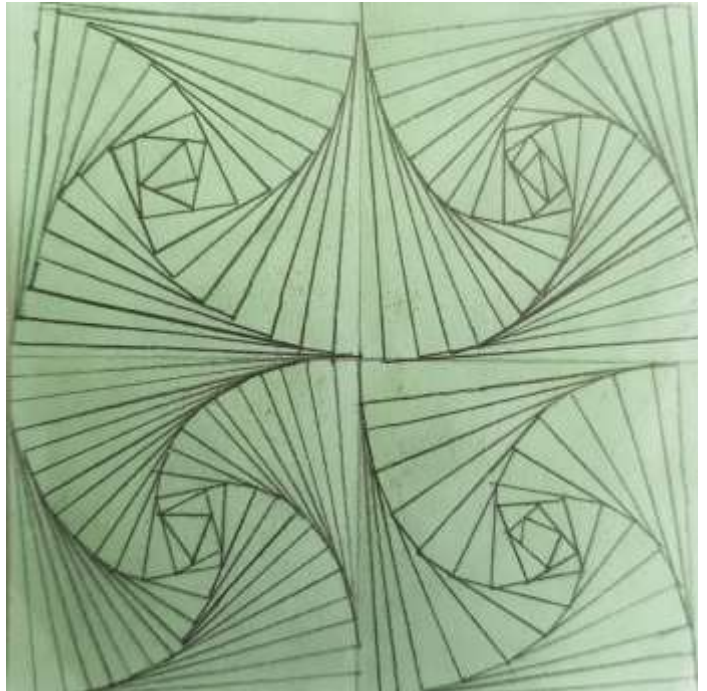
Ko je to povedala kozličkom, so rekli, da bi raje ostali doma. Mama koza jim je rekla, v kolikor ne bodo odšli z njo, jih lahko poje volk. Ko so kozlički to slišali, so se vsi po vrsti ustrašili, le najmlajši je rekel: *»Jaz se ga pa nič ne bojim, copate vanj zalučam in se smejim.«* Ko je to slišala mama koza, se je zasmejala in dejala ostalim kozličkom: *»Vidite! Najmlajši pa tako pogumen. Bodite tudi ostali tako pogumni, kot je on.«*

Preden so odšli, je mama koza s sabo vzela košaro in vanjo položila vino, potico in med. Za kozličke pa je s seboj vzela nekaj svežega mleka in sveže solate. Na poti do Rdeče kapice so na odprtem travniku srečali pujske, ki so gradili svojo hiško. Eden od pujskov jih je videl in jim je pomahal. Ogovoril jih je: *»Živijo! Kam pa ste namenjeni?«* *»K Rdeči kapici, bolna je in ji nesemo nekaj za pod zob!«* je dejala mama koza. Drugi pujskec je dejal: *»Lepo od vas! Pozdravite jo v našem imenu!«* *»Bomo!«* je rekla mama koza. Tretji pujskec je vprašal *»Ali smemo zraven?«* *»Seveda,«* je dejala mama koza. In skupaj so odšli do Rdeče kapice. Na poti so srečali volka, ki je bežal pred lovцем. Vsi so se tako ustrašili, da so se skrili za mamo kozo. A mama koza se ga ni ustrašila, kajti volk je prosil za pomoč, ker se je bal hudobnega lovca. Mama koza ga je potolažila in rekla *»Bomo odšli do mlinarja, da te bo pomokal, pa boš izgledal kot pravi kozliček.«* Skupaj so odšli do mlinarja, ki ga je pomokal, da je bil ves bel.

Pot so nadaljevali k Rdeči kapici. Ko so prišli do njene hišice so bili zelo veseli, ker je bilo Rdeči kapici bolje, saj je sedela pred hišo na klopci. Mama koza je na mizo dala vse dobrote iz košare in pričela se je gostiti. Vsi so bili dobre volje, veliko so se pogovarjali in smejali. Zvečer so vsi odšli domov, le lovec še vedno išče volka.

Ko boste srečali kakšnega belega volka, se spomnite na to pravljico.

Ožbej Ramšak, 6. a

SNEGULJČICA - 2. del

Sneguljčica, ki jo že vsi poznate, je zdaj skupaj s princem in sedmimi palčki živela na gradu za devetimi gorami in devetimi vodami. Njena mačeha, ki se je spremenila v zelo grdo čarovnico, pa se je preselila v najtemnejši konec gozda. Tam je jedla koreninice in kar je še pač drugega zraslo.

Nekega lepega dne je imela vsega dovolj. Odločila se je, da bo našla Sneguljčico, princa in palčke, jih uničila in zavladala svetu. Pojedla je še zadnji obrok, preden se je odpravila, in sicer skledo koreninic in plesnivo jagodo, ki jo je hranila za božič. Sneguljčica se je medtem sprehajala po grajskem parku in sploh ni slutila, da prihaja nevarnost. Mačeha se je pred graščino ustavila, da zvari čarobni napoj, ki bo vse uničil. Ko je bil napoj končan, je počakala do noči. Vsi so odšli spat. Mačeha se je mimo stražarjev splazila v grad. Najprej je želela pokončati Sneguljčico. Skoraj ji je napoj že kapnila v usta, ko se je zbudil princ in jo porinil na tla. V tem trenutku so se zbudili še ostali.

Princ je izvlekel svoj čarobni meč, ki, ko izrečeš besedi kačji ugriz, ustvari neuničljivo kletko. Le-ta izgine samo, če besedi izrečeš v obratni smeri (zirgu ijčak). Princ je ustrelil kletko proti mačehi, a jo je zgrešil, kljub temu pa je padla na tla. Ponovno je ustrelil, vendar se je odkotalila in medtem po nesreči popila malo napoja ter se razblinila v nič. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni – tokrat zares.

Maj Kovač, 6. a

ORLANDO POPRASK, I. B

PEPELKA IN TRIJE PRAŠIČKI

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel Pepelka. Vedno je bila lepo oblečena. Njena najljubša barva je bila modra, saj je na sebi nosila modro obleko. Živela je v velikem gradu, od koder se je videla cela vasica. V gozdu so živeli trije prašički. Vsak je živel v svoji hiši. Prvi prašiček je imel hišico narejeno iz sladkarij, drugi iz slame in tretji iz opek. Vsi trije so se sprehajali po vasi. Iskat so si šli hrano, ampak je niso dolgo iskali, ker so že na poti slišali volka. Vsi so bili zelo prestrašeni, zato so odšli hitro do svojih hiš, toda nobeden ni bil varen. Prvemu prašičku je volk pojedel hišo, drugemu jo je odpihnil, tretjemu pa je stopil nanjo, začel skakati ter tako zrušil strop. Pepelka se je odpravila v gozd nabirat rože za babico, ker je zbolela. Na poti je slišala kričanje, kateremu se je hitro približevala, a vendar, ko je prišla, je že bilo vse tiho. Videla je poškodovane hiše, v eni hiši je spal volk, ki je imel zelo napihnjen trebuh, saj so bili notri trije prašički. Še sreča, da je imela Pepelka zraven šivanko, saj je volku prerezala trebuh in prašički so se hitro skrili. Ko je šel pit vodo v vodnjak, je padel vanj. Pepelka je prašičke vzela zraven domov jim naredila večerjo. Tako je počil lonec in pravljice je

konec.

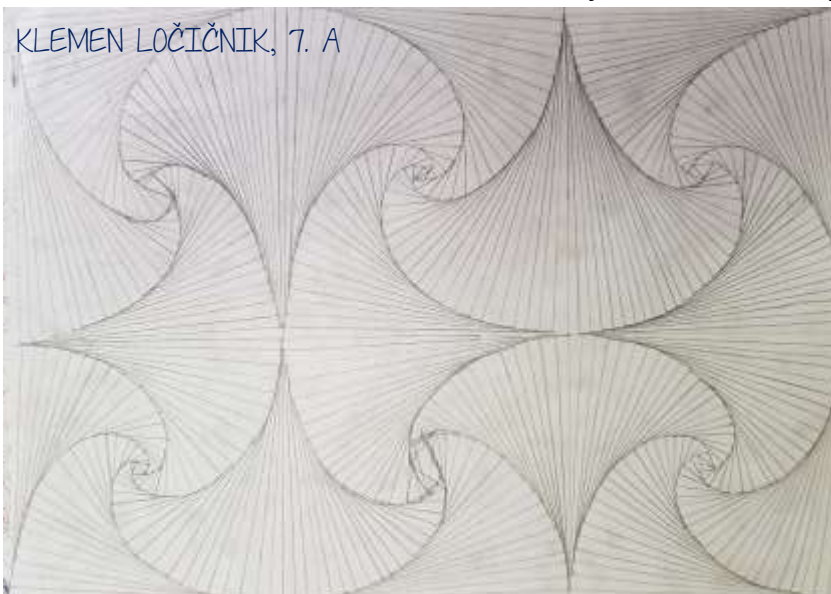
EVA SELIČ, 6.A

O PEPELKI IN PRINCU

Nekoč za sedmimi gorami je stal grad. V njem sta živel princ in Pepelka. Pepelka je zaradi mačehe vedno pospravljala. V gradu je živel tudi muca copatarica, ki je vsem naredila čevlje. Nekega dne

je v grad prišla zlobna čarovnica in je dala princu strupeno jabolko. Ko je Pepelka to izvedela, je obvestila prebivalce mesta zraven gradu. Vsi so poskušali pozdraviti princa. Poskusilo je sedem palčkov, zmaj Direndaj, muca copatarica, Pepelkina mačeha, koza Kunigunda in še veliko več, a le Pepelki ni mačeha pustila. Vsi so že obupali. Pepelka je ponoči poskusila pobegniti, vendar je bilo zaklenjeno. Vsak dan so vsi razen Pepelke poskusili, ampak nobenemu ni uspelo. Nekoč pa je Rdeča kapica odklenila vrata in tiho rekla, naj ona poskusi poljubiti princa. Tiho sta se odpravili do prinčeve sobe. Ko je Pepelka poljubila princa, se je zbudil. Najprej ni vedel, kaj se dogaja, ampak Pepelka mu je vse pojasnila. Princ se je odločil, da se bo poročil z njo, ker ga je rešila. Mačeha se ni strinjala, ampak je princ prosil kralja, naj prepriča mačeho, da se poroči. Kralju je uspelo in Pepelka ter princ sta se poročila. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Ambrož Ledinek, 6. b

ANDERSENOVA ZMEŠNJAVA

Nekega dne se je vojaku iz pravljice Vžigalnik čarobni pokvaril vžigalnik, saj ko ga je kresal enkrat, se je prikazal grdi raček, ki je že postal labod. Ko ga je kresal dvakrat, se je pokazala Palčica, ki je že postala cvetna kraljica, ko pa ga je kresal trikrat, pa se je pokazal revni deček iz Čenčačev, ki je že postal bogat. Se vedno so mu dajali bronaste, srebrne in zlate novčiče. Enkrat pa si je vojak začel potovanja. Za to je potreboval vse tri, zato je vžigalnik vkresal enkrat, dvakrat in trikrat. Deček je prinesel vse stvari za potovanje, jih zmetal v vrečo in jih privezal na labodove noge. Zmenili so se da palčica leti prva in opozarja na nevarnost, labod pa ponese vojaka in dečka. Leteli so tri dni in tri noči, ko je palčica zavpila. Na poti je letela lutka cesarice, ki je dobila krila, namesto lutkarja pa je hotela pretepti vojaka in to brez razloga. Labod in palčica sta se hitro obrnila, deček se je zadržal, vojak pa je iz laboda padel. Pristal je na trati pred nekim gradom. To je bil grad kraljične na zrnu graha in njenega moža. Oba sta že postala kralj in kraljica. Potrkal je na vrata, ki jih je odprla njuna hčerka. Z vojakom sta se takoj zaljubila. Takoj so imeli poroko. Med njo je v kuhinji nekaj eksplodiralo. Pogledali so vanjo in ugotovili, da je počil lonec in s tem je tudi naše pravljice konec.

Andraž Centrih, 6. a

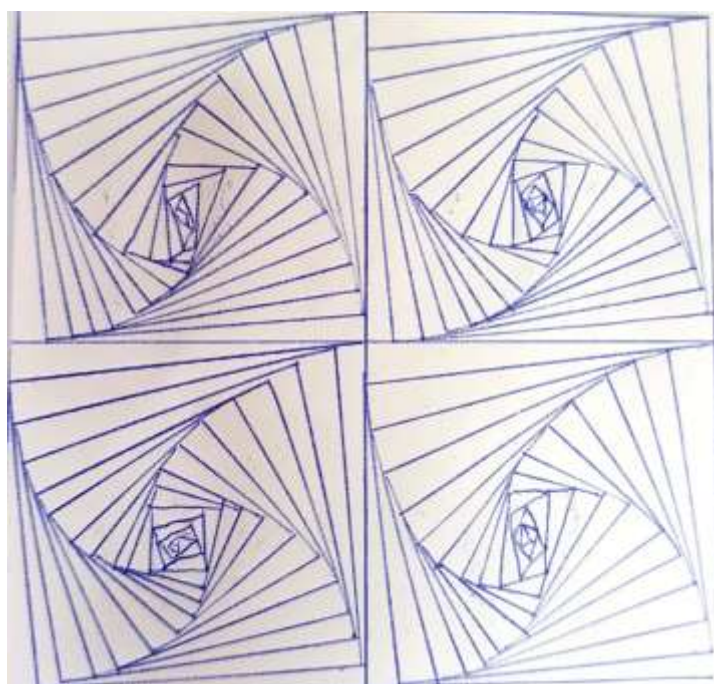
JOŠT LESNJAK, 1. B

ČAROBNA PRAVLJIČNA ZMEŠNJAVA

Nekoč, že dolgo tega, je v majhni hišici sredi gozda živel stara čarovnica. No, zanjo ste zagotovo že slišali. To je tista čarovnica, ki je hotela ubiti Sneguljčico, uspavala Trnuljčico, pretentala malo morsko deklico, ukradla Zlatolasko, skoraj pojedla Janka in Metko, uročila veliko princev in še mnoge grozne stvari. Tokrat pa je bil poseben večer. Vsi junaki, princeske, princi, junakinje in ostala bitja so bila povabljeni na zabavo. Priredila jo je Pepelka na svojem velikem gradu. Medtem ko so se vsi zelo zabavali, pa je v grad vstopila še ena princeska. Bila je Sneguljčica in s sabo je pripeljala še nekoga. Vsi so pogledali, le kdo je to. Takrat pa so izpod plašča pokukali dolgi črni lasje. Bila je čarovnica. Vsi so zbežali v strahu, a nekaterim ni uspelo. Skozi zid pa je prišel še velik zmaj. Princi in palčki so skočili v napad, magija pa je bila premočna. Na koncu je čarovnica ugrabila princeske in na zmaju poletela stran. Prišli so do hiške, kjer je čarovnica trikrat potrkala in hiška se je premaknila, pod njo pa je bil rov. Odšli so po njem in prišli do temnega gradu. Tam je čarovnica princeske zaprla v ječo in odšla. Palčki, princi in kozlički pa so se odpravili na pot. Princeske so seveda puščale sledi. Najprej nekaj jabolk, potem nekaj buč, malo vrtnic in trnja ter nekaj luž. Končno so prišli do hiške. Poskusili so vse in na koncu jim je le uspelo priti v grad. Potiho so odšli do ječe, kjer so jih že čakale njihove princeske. Ključ od ječe pa je imel zmaj okoli vratu. Na srečo je spal in najmanjši kozliček se je splazil do njega. Previdno mu je vzel ključ in zbežal. Odklenili so ječo in ravno hoteli zbežati, ko je v ječo vstopila čarovnica. Vanje je ustrelila čarobno kroglo. Zlatolaska pa se je skrila za bakren ščit in krogla se je odbila ter ustrelila čarovnico. Pristala je v ječi in veselo so jo zaklenili vanjo. Zmaj se je takrat prebudil in vsi so se prestrašeno umaknili. Vendar zmaj ni bil zloben, želel se je le igrati. Usedli so se nanj in poleteli nazaj v grad. Tam se je zabava nadaljevala in živeli so srečno do konca svojih dni.

Tiana Milenković, 6. a

JAKOB ZUPANC, 7. B

GAL STOJKO
KREVZEL, 7. B

Pravljica o medvedu

Na lep sončen dan se je kraljična odpravila v gozd. Opazila je medvedov brlog. V njem je videla medveda, ki je spal. Ponesreči je razbila kozarec in medved se je zbudil. Kraljična je zbežala in se izgubila. Prišla je do vasi. Vaščane je prosila, da jo odpeljejo domov. Ko se je vrnila, jo je kralj vprašal, kje je bila. Kraljična mu je povedala vse po resnici. Vse ji je odpustil, ker je bila odkrita. Nikoli več ni sama odšla v gozd. JONATAN JURAS, 2.A

PRAVEDICA O ZAJČKU SKAKALČKU

NEKOČ, ZA DEVETIMI GORAMI IN ZA DEVE-
TIMI VODAMI, JE ŽIVEL ZAJČEK, KI JE
ZELO RAD SKAKAL. ZATO SO GA KLICALI
ZAJČEK SKAKALČEK. AMPAK BIL JE ZELO
NERODEN. NEKOČ JE RAZBIL JAJCA
IN RAZTRGAL ZLATO OBLAČILO. ZATO
SO GA VSAKIČ NAKREGALI IN POSLALI V
KOT. TAM V KOTU JE MOGEL STATI
ENO URO. ENKRAT PA SE JE ODLOČIL,
DA BO VSE TE KOTE SPREMENIL V
PRAVOKOTNIK. POKLICAL JE SVOJE PRIJATE-
LJE, DA BI MU POMAGALI. AMPAK
NIHČEN MU NI HOTEL POMAGATI.

ANŽE GOLČMAN, 2.A

PRAVLJICA O MIŠKI, KI NI MOGLA SPATI

Nekoč je živel miška, ki ni mogla spati. Ampak ta miška je bila kraljična. Zato je imela veliko služabnikov, ki so ji vsak večer prebrali sto pravljic za lahko noč. Ampak ta miška je hotela dvesto pravljic za lahko noč. Nato je rekla kralju, da rabi več služabnikov. Tako ji je 200 služabnikov prebiral pravljice za mirno noč. Miška je imela ponoči lepe sanje. Veselila se je zvezdnih noči.

Tibor Malbašič Vodovnik, 2A

ČE SI VIŠJI

(nadaljevanje pesmice)

Če si počasen, je vse hitrejše,
če si šibek, je vse močnejše.

Če si črn, je vse belo,
če si suh je vse debelo.

Če si mravlja, je dan na dan
vse okrog tebe velikan.

Maša Mandelc, 5. b

ČE SI VIŠJI

(nadaljevanje pesmice)

Če si hiter, so vsi počasni,
če si tiho, so vsi glasni.

Če si lačen, so vsi siti,
če imaš brado, so vsi obriti.

Če si oblečen, so vsi nagi,
če si angel, so vsi vragi.

Lev An Juras in Filip
Krajncan, 5. b

IVAN MAURER, ZALA MLJAČ, TINE HRASTNIK, I. A

Dragi božiček!

Letos sem bila pridna, a lahko bi bila še bolj.

Ker si prijazen in te dni veliko delaš, mislim, da si zaslužiš nekaj posebnega. Tamo sate sem pripravila božični zajtek. Na krožniku te bodo pričakale naslednje dobrote:

- topli kruhki, maslo, listek
- orehova patica
- piškoti
- mleko in čaj

Upam, da ti bo zajtek dobro teknil in ti dal moč še za naprej.

BOŽIČNE ZVEZDE

Ko prva zvezdica zasije,
meni pa srčece bije.

Druga zvezda se smehlja
in odide tja,
kjer Božiček je doma.

Najmočnejša zvezda spi,
ko v peči luč gori.

Zraven pa drevesce zeleno,
lepo okrašeno.

Lana Zora Janžovnik, 4. a

RESNA ZIMSKA PESEM

Jej, jej!
Zima je prišla,
jesen pa odšla.

Tam pa stoji smrečica zelena,
lepo okrašena.

Ker se ta pesem rima,
letos bo huda zima!

To ni več hec,
zdaj gre za res.

Lana Zora Janžovnik, 4. a

*Žoljenje je lepo,
čeprav ti kdo o glavo orže
hepo!*

Lana Zora Janžovnik, 4. a

PIKI JAKOB NA OBISKU

Danes nas je pri športni vzgoji obiskal Piki Jakob. Piki je medvedek. Najprej smo se oblekli v športno opremo, nato smo odhiteli v telovadnico. Piki je bil zelo navdušen, ko je videl, kako velika je telovadnica. Ob pisku učiteljice smo se ogreli s tekom. Potem smo se igrali različne igre. Piki je ves čas od veselja godrnjal. Po končani uri je Piki obljubil, da se še vrne. Obiskat je šel še druge razrede.

ULA PEJOVNIK, 5. B

Zoja Vidmar, 2. b

PIKIJEV DAN NA SNEGU

Ko je Piki prišel iz šole, se je šel igrati na sneg. Naredil je največjo kepo, potem malo manjšo in nazadnje najmanjšo. Iz kep je sestavil snežaka. Potem se je smučal, kepal, drsal in užival na snegu. Ko je prišel v hišo, je pil čaj, jedel piškote in se zavil v toplo odejo.

MAŠA MANDELIC, 5. B

Kiri Medved, 2. b

DOGODIVŠČINE Z DVOJČKOM

Ko sem se dolgo gledal v ogledalo, je iz njega stopil moj dvojček. Zelo sem bil presenečen. Naslednji dan sva z bratom dvojčkom šla v šolo. Učiteljica se je začudila in pomislila, da potrebuje očala. Med uro matematike je moj brat klepetal, zato doma ni znal napisati domače naloge. Nalogo je prepisal od mene. Obljubil pa mi je, da v šoli ne bo več klepetal.

Maj Ježovnik, 2. b

V DEŽELI NIJE Z DVOJNIKOM

Ko sem se dolgo gledal v ogledalo, je iz njega stopil moj dvojniki. Z dvojniki sva odšla v deželo Nije in zganjala vragolije. Plezala sva po drevesih in izzivala kapitana Kljuko. Bil je zelo zabaven dan.

Toni Zupan, 2. b

EVELYN KAKER, LARS COTIČ, NELI KOLEDNIK, 1. A

Lisica Mica

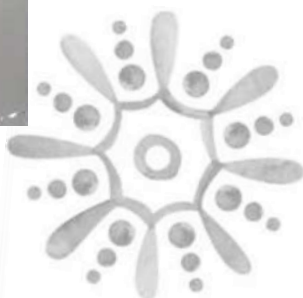

Lisica Mica
je postala mama
fantka Luana.

Z njim je odšla
v gozd,
kjer sta pojedla
veeelik grozd.

Njuna igra,
v kateri ni bilo tigra,
je bila zanimiva
in šaljiva.

Tia Zupan Rehar, 4. a

O LISICI IN POTICI

Iz gozda pritihotapila se je lisica,
saj jo je premamila potica,
ki jo je spekla mama,
kakor ona zna najbolje sama.

Mami pa ni všeč ta igra,
zato se je spremenila v tigra,
lisico spodila je nazaj v gozd,
za popotnico ji dala je le kost.

Ana Herlah, 4. a

JULIJA KOLENC, 3. B

POLI TOWN

There is a church. The church is next to my house. I can sing and pray there.

There is my house. My house is between the church and the hospital. I can play games there.

There is a hospital. The hospital is opposite the block of flats. I can get help and medicines there.

There is a swimming pool. The swimming pool is in front of the cafe. I can swim and play there.

There is a cinema. The cinema is behind the hospital. I can watch films.

There is a block of flats. The block of flats is between the cinema and the library. I can live there.

There is a library. The library is next to the museum. I can read books there.

There is a museum. The museum is behind the swimming pool. I can see old things there.

There is a cafe. The cafe is next to the museum. I can eat and drink there.

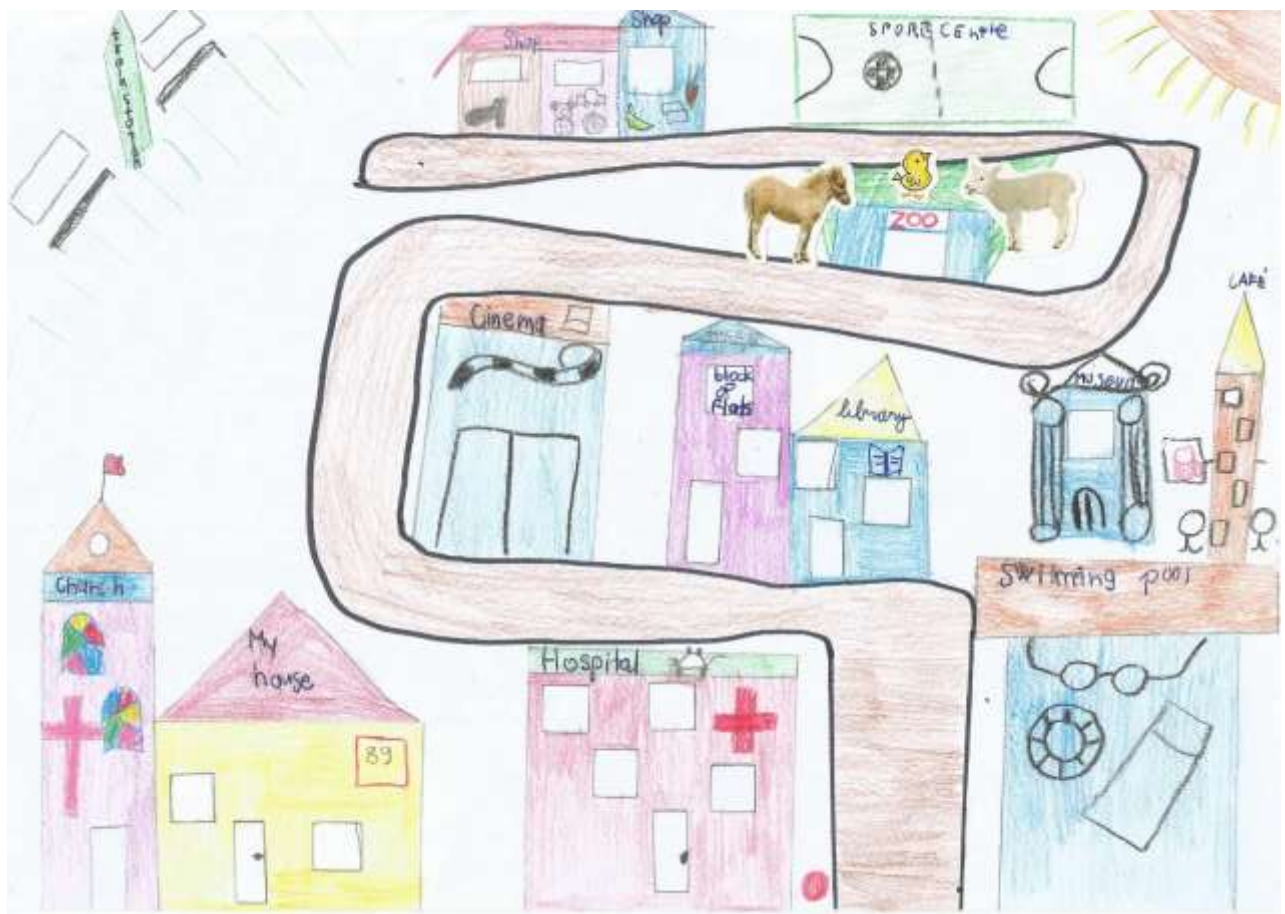
There is a zoo. The zoo is in front of the sports centre. I can see animals there.

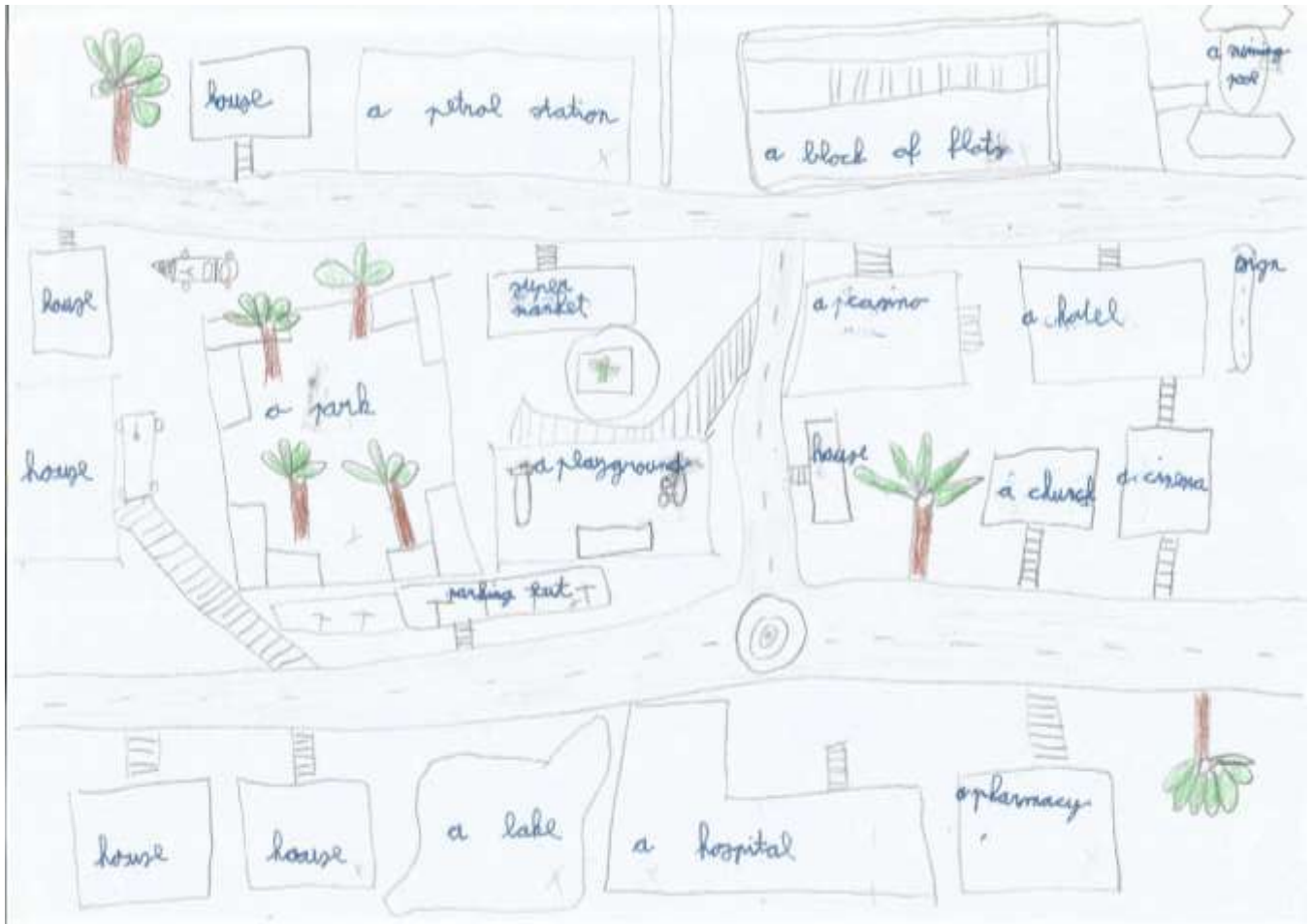
There is a sports centre. The sports centre is behind the zoo. I can play handball there.

There are shops. The shops are between the sports centre and the train station. I can buy toys, shoes and food there.

There is a train station. The train station is next to the shops. I can see trains there.

Anže Polovšak, 5. A

PARADISE PALMS

My favourite town is Paradise Palms.

There are many houses. There is a swimming pool, a block of flats, a petrol station, a park, a supermarket, a big playground, a casino, a hotel, a small cinema, a pharmacy, a hospital, a lake and a parking lot. I like my town.

There are lots of palm trees and flowers.

The pharmacy is opposite the church. The petrol station is next to the block of flats. The lake is between the hospital and the house. The park is behind the parking lot. The playground is opposite the hospital. The casino is next to the hotel. The block of flats is between the swimming pool and the petrol station. The supermarket is between the lake and the pharmacy.

In the park I can play football and I can play with my friends.

My favourite place is a big lake. There are many fish and ducks. I can feed fish and ducks and read books there.

Wonderfull time is coming,
Inside candles are glowing,
Nobody's feeling sad,
That's what makes winter so mad.
Everyone is in a great mood,
Really, winter is very good!

Lara Podgoršek, 9. a

Snow is everywhere.
No more sun.
Only Santa is missing now.
Wind is colder.
Feel the spirit of warmth in your heart.
Love and joy are all around.
All the
Kids are having fun.
Everyone is happy..

Taja Vidmar, 9. b

MATAI PAVŠEK, 3. A

WINTER TALES

Winter is coming
for us all.
But the winter is coming
and we aren't ready to fall.

We take a stand
because the winter is here.
We do what we can,
but we aren't ready to kneel.

We take a stand
because the Night Knight is near.
We are here to defend,
but we are dying of fear.

Žiga Matjaž, 9. a

Wow!

It's finally here!

Nature brought us winter.

There's so much to do.

Even Christmas is coming.

Right now I'd like to go out and play in the snow.

Mai Jožef Rajh, 9. b

WINTER

*The first snowflake
just fell on the floor,
I feel like the winter
is knocking on the door.*

*It's snowing,
it's freezing outside the door.
The New Year is coming
the beginning of all.*

*On 25th December
Santa comes here.
You'll love it, I'm sure,
It's that time of the year.*

*Open your heart,
don't leave us alone.
Without you
there's no Christmas at all!*

*It's snowing,
it's freezing outside the door.
The new year is coming
the beginning of all.*

Manca Poleržnik, 8. b

TAJDA VAJNGERL, 3. B

WINTER SONG

Wonderful time is coming,

Inside candles are glowing,

Nobody's feeling sad,

That's what makes winter so mad!

Everyone is in great mood,

Really, winter is very good!

Lara Podgoršek, 9. a

My favourite things about winter

I think winter is very special. The snow falls down and the Christmas lights light up. Everything looks very pretty.

I do many different things during the winter. Before winter break, I have to study a lot, because I have to get my grades up a bit. However, when the holidays finally come, the real fun begins.

I often have snow fights with my friends. We divide into two teams. Each team builds a special snow wall, a fortress, and we all make lots of snowballs. After the countdown, the fight begins. It is so much fun!

During the winter, we often go to Gölte. We sleep there, too. Every day we go skiing in the morning and in the afternoon. I like skiing a lot.

I think, winter is a great season. We have holidays and this always means a lot of fun. We can also spend a lot of time with our family.

Lovro Glogjek, 9. b

Why I don't like winter

My birthday is in winter but I don't like it at all. I don't know why. I just don't.

I admit there are a few things about winter that are ok. There are holidays, of course. Everybody loves holidays. And all Harry Potter movies are streaming on TV. That is a wonderful thing, as well.

I really hate all the snow and cold weather. Nevertheless, snow and cold means that I can watch my favourite sport – ski jumping on TV. I watch every competition. My favourites are Andreas Wellinger and Ryoyu Kobayashi.

Every winter my family and I go to a couple of towns to see the winter decorations. Last year Maribor was the prettiest, because there was just the right amount of it.

Winter is also the perfect time for hot chocolate. I always drink too much of it! My favourite hot chocolate is dark chocolate with raspberries.

Well, I guess I like winter a little bit, but I really prefer summer.

Just one more thing. I just HATE Christmas songs! All of them!

Hana Bizjak, 9. b

KLARA KUGONIČ, 3. A

The winter holidays

When I was young, I used to like winter. Now I don't like it that much but I love Christmas and winter holidays. This year is going to be very different, because we have a new family member. I've got a baby sister.

I can't wait until we start to decorate our house and the surroundings. We have a lot of lights and stars everywhere. I love decorating things for Christmas. My mum knows that and she lets me decorate everything. I am going to decorate my room as well. It will be full of lights and other cute decorations. I can't wait for my baby sister to see that for the first time in her life! It would be great if we could celebrate Christmas in my room but it is too small to fit us all in.

Winter holidays are also time when my mother, my brother and I watch films. We love Home alone! We still watch it, even though we've seen it so many times, we know all the dialogues by heart.

I really don't like winter that much, but if it means I can spend more time with my family than it is worth it!

Klara Ledinek, 9. 6

VITA SOVIČ, 5. B

ALJAŽ LOČIČNIK, NIKA DROFENIK, ANABEL SKEJIČ, ZOJA ŠUMAH, I. b

The best family tradition during winter is being with my family

I personally don't like winter very much. I don't hate it, but it is definitely not my favourite.

I don't hate it because I love spending time with people that I adore, love and appreciate. And that's my family. We usually spend quite a lot of time together but I think that the winter and Christmas spirit always brings us even closer.

We have a special family tradition, too. Every year, we make cookies for Santa. It is a lot of fun. we always laugh and have a great time together.

I like this tradition also because my eldest sister comes home from her college in Murška Sobota. I hope she'll come this year, too. Every year, besides my sister, my grandpa comes to visit us. He is a great company. He tells us jokes and sometimes he prepares desserts like cake pops, cupcakes and even cakes for us.

I think the only reason I don't hate winter is my family and all the love we share and that makes my days brighter and happier.

Taja Vidmar, 9. b

Why I like winter

I like winter because I like snow. I don't like winter without snow and I especially don't like winter if I'm ill. I also like winter because you can do a lot of special things. You can read books and eat a lot of candies.

I like skiing a lot. Last year I went skiing with my cousins in Italy. It was great. I really hope that I will go with them again this year. The food was delicious and all my cousins' friends were friendly and nice. We got up very early – at 5:45 every morning. After breakfast, we went skiing. We were skiing all day. In the evening, we were singing, talking, making jokes, laughing and playing games. It was great!

Nevertheless, snow and skiing aren't the only things why I like winter. I also like Christmas and New Year's Eve celebrations very much. This year I would like to spend it with my best friends Eva, Sara, Lara and Ema, but I'm not sure our parents will allow that.

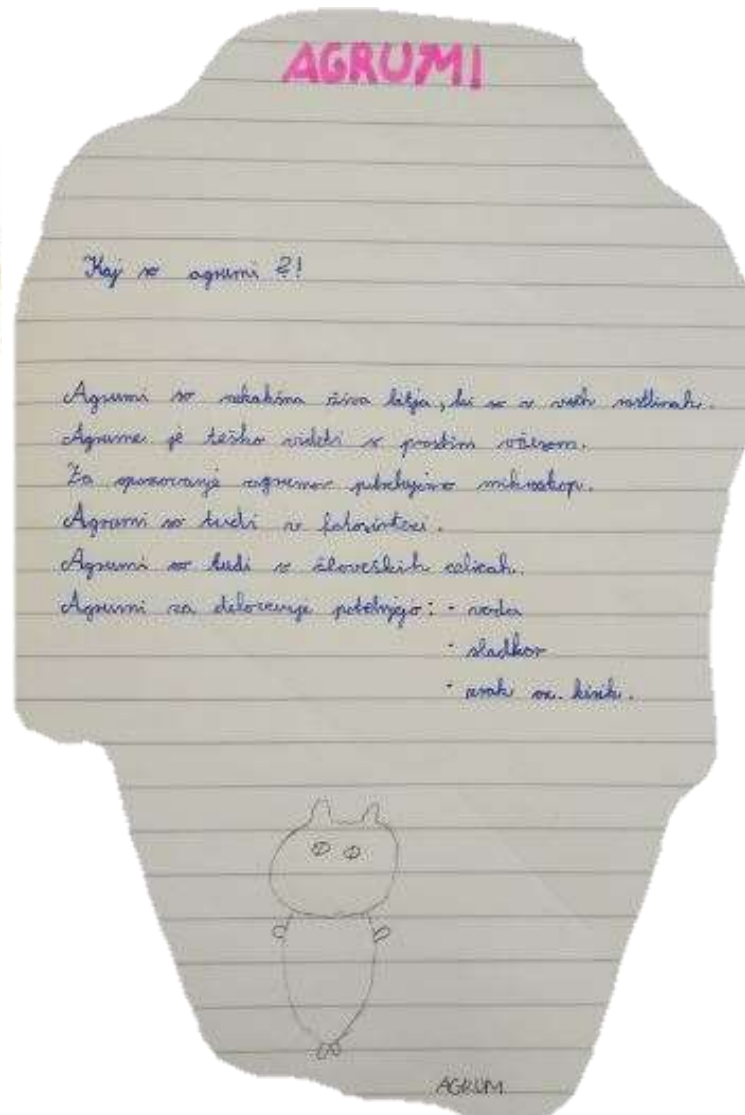
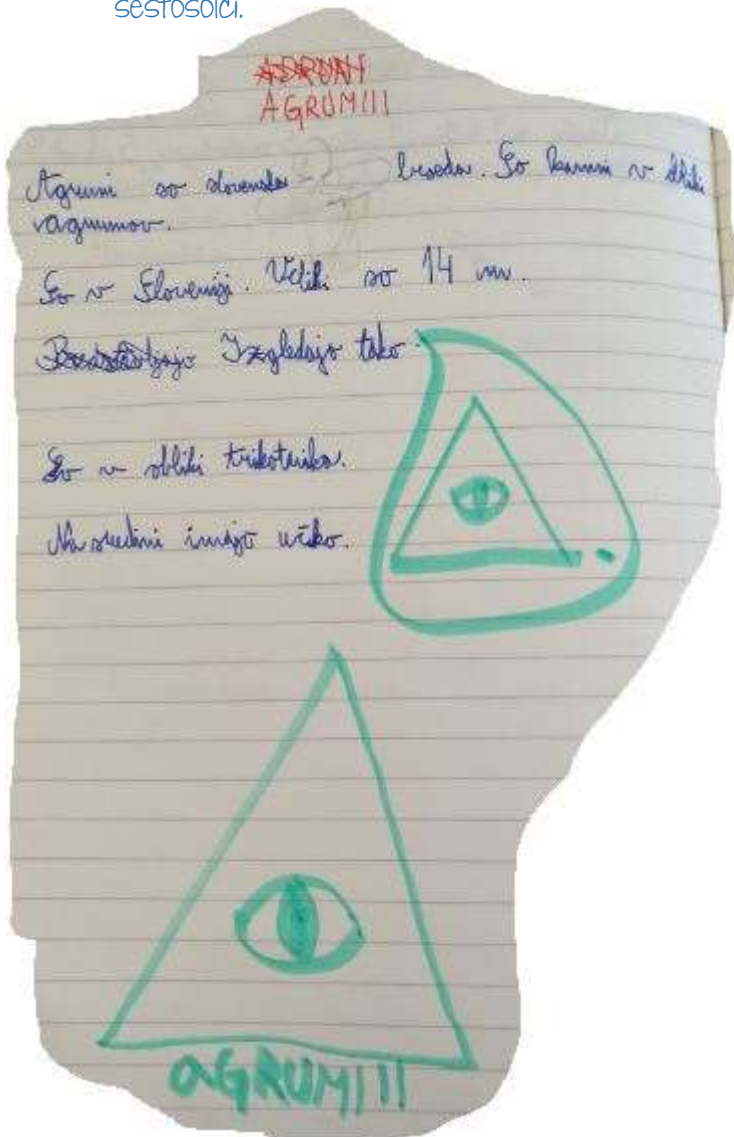
As it gets dark really quickly in the winter, there is more time for my other great thing to do – reading. I love reading books! My favourite book is Harry Potter. Right now I'm reading Divergent by Veronica Roth and really is an interesting book.

Winter is great. I love everything about it and I just don't understand people who don't like it.

Manca trebižan, 9. 6

ŠESTOŠOLSKE CVETKE PRI URI GEOGRAFIJE

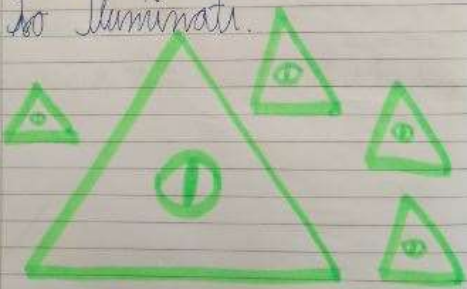
Ali veste, kaj so agrumi? Gre seveda za citruse oz. južno sadje kiselkastega okusa, kamor spadajo pomaranče, limone, grenivke, limete, mandarine, ki nam posebej v zimskem času prav dobro denejo, saj vsebujejo vitamin C. Kaj so agrumi, pa so pojasnjevali in opisovali tudi naši šestošolci.

Agrumi so majhne živali, ki živijo pod zemljo. Radi ~~ijj~~ imajo temo. Če pridijo na sonce se posušijo. Podobni so kaxarjem le, da Agrumi niso sluzasti. Živijo več kot sto let in se prej seveda ne posušijo. Ne živijo pa samo pod zemljo ampak so bili najdeni tudi na dnu oceanov. Veliki so kot en stroški mexinec. Niso kosmati in so modro vijoličaste barve.

AGRUMIII

Agrumi so slovenska beseda
Tominujejo stvar ali živo bitje. So
nekaj. So je kot mikrobni pojav
so Illuminati.

AGRUMIII

imajo moč in
trikotnik

haj no Agrumi?

ko majhne celice, ki so porot
na zemlji
so zelo in rumeni, tudi v jh x
mikroskopu.
Povzročajo različne slabosti, črnat
tudi te boli.
Kotanejo in onemoginimi snovi
v njih. Imajo klorofil in
tudi povzročajo dellost
črni bakterii in lahko bolj
najmanj jih je v njih.

AGRUMI

SO MOLEKULE KI SO VZBE NLSKI
SKORJI. IN POUZROČA RAST IN RASTLIV.
POVZROČA GRAVITACIJO.

Agrumi so mikroorganizmi, ki
- se hitro množijo. Pomagajo rastlinam
rasti. Agrumi so povzročitelji
na rastlinah. Agrumi so tudi povzročitelji
na celicah. Agrumi so povzročitelji
pohranjajo se v vodi. Vse agrumi
ima eno celico. V celici se pretaka
množijo in povečajo. In in na vodi.
Agrumi povzročajo celice.

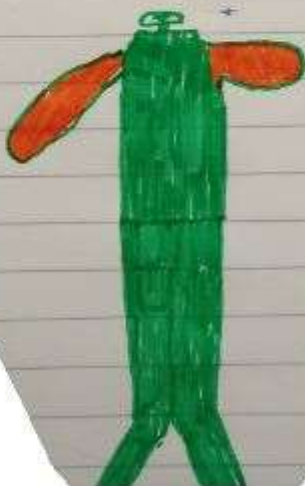
KAJ SO AGRUMI?!

Agrumi so predmeti ki jih uporabljamo ljudje in
 živali. Izbirajo jih poljudniki in tablice, embalaža ali
 ročice.

Agrumi so živa bitja. Živijo v naravi,
 to minotaki, ki se skrivajo v rastlinah
 (drevesih, travi, rožah...). Kravice se iz
 vode in hrane, ki jo proizvede
 rastlina. To zeleno - rumeno - rjave
 barve. Nahajajo se v gozdocvih,
 travnikih, v morjih. Tam pa se skrivajo
 v algah... V morjih se včasih ponoči
 tudi svetlikajo. Ponoči so rumeno -
 svetleči barve, podnevi pa so temno
 zelene ali svetlo - zelene. Pojejo
 pa jih ribe in plankton. V naravi
 pa jih pojejo živalke.

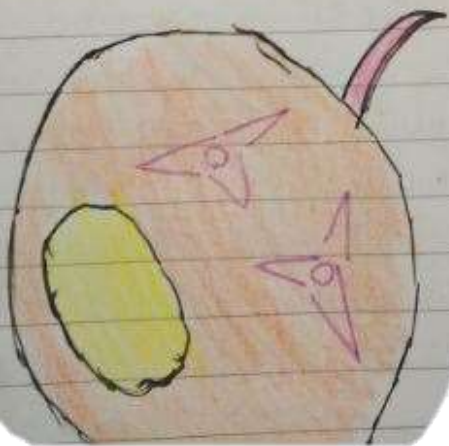
Agrumi so plasti, zemlje in starih kamnin. In so
 v svetlobo zemlje ali pa na velikih planetih. To svetlobo
 in male stvari, ki se skrivajo na milijone let. In so
 povzročene iz izotermov in se živimo bitja na zemlji.
 Če se bi kaj iz agrumi zgodilo, nos se bi bilo rde
 na obliži zemlje. Potem bi se zemlje spremenilo in bi
 se umikalo, pač se ne bi agrumi nevarni svetlobo.
 Dobra so pripravni ali celo nevarni, to je odvisno od
 nos, in bomo pripravni nos se boje ^{na} svetlobo in zemlje.
 In imajo vsake ubojne nos. In so pol zelato ribica in
 morda spant.

Agrumi so geografske stvari. So barmine v naravi
 to zemljanske barmine. So atomi. So bakterije. Enkrat
 ime za celo poseljo barmine. Vsta rastline, trave
 vso ime pa rastlino. Je vsta stebela. Je vsta
 stebela ali barmine.

Mislím, da so vitamini. Ti jih dobimo iz sadja in zelenjave. Letalniki so iz ene celice. Vsebujejo vitamin A in B. Pomagajo k bolši prebavi. Rastejo na drevesu. Lamo polti na Maršalovskih in v Egiptu. Stanejo vsaj 150 €. V Ameriki so nezakoniti. Izajpovročajo izpadanje las ampak potem vam lasi rastejo spet nazaj (po enim letom) in dobite en klati vol (izpusti vam mora obvezno stalni vol če ne, medeluje).

Argumir so nekakšne vrste zivna bitja. So različnih vrst in nekateri so tudi strupeni. Znanstveniki menijo, da so te bakterije prišle iz Marsa na Zemljo. Malo ljudi ve za njih. Legajo od Maribora pa vse do primorske. Za zivale je to smrtno nevarno. Tudi različne risanke govorejo o Argumirih. V starih časih, če so imeli Argumir, bil močvarno bogataš. Včasih se tu kar konvultijo, ko jih vidijo raj so zares lepi. Skrivajo se gozdih na travnikih in rekah. Dan danes je težko najti. Mogoče jih tudi kdo najde a nemogoče na. Če daleč gleda kot ris kamen, ampak blizu pa lepe modro sa pikarni

↑ riplene barve iz
VELIKOST 5cm

Lipoma in predstavljamo kot rdeči živi krog. Lipoma
 so lahko celice ali mikro organizmi.
 predstavljamo in jih vidimo oblik in živijo povrat.
 strukturi so na neki življenjski stopnji pa smo
 in njih celo predstavljamo. So podobni kot plamni
 krog. Niso vidni in prazni očesom so
 pa vidni pod najbolj posplošnim mikroskopom
 predstavljajo so se vsi vsi celice ki jih
 so vidno videt. Tudi vidljive so predstavljamo
 in njih. Se pa kdo upošteva naj prejem
 da jih vseh ne vidimo. Ker je to pa videti
 ki niso pravi. Upam da vam je bilo všeč
 ZHISJENO predstavilo video. Tam teh imam
 pojma ko je to.

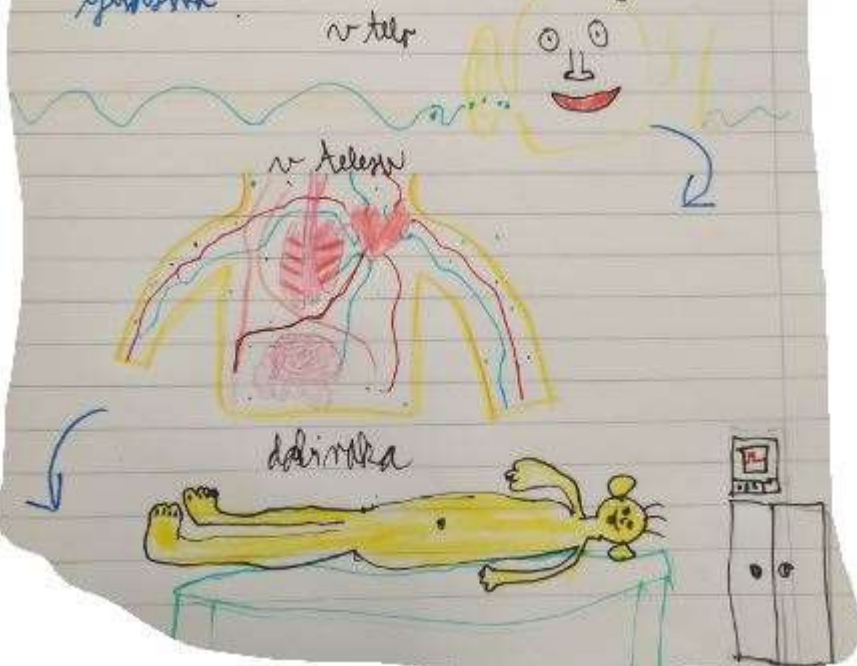

Predstavljamo in da so to nekakšni vitamini in sadja in so celo
 aktivni. Predstavljamo in jih kot vitamini in smajovem
 sadju. Zmajer sadje ne raste v Sloveniji zato ima magico
 takšno ime "Agurmi". Zmajer sadje je v sredini sine barve, rdeči
 pa so sine pikice... Mislim da so to ARUMI. V Španiji so jih
 prodajali in ker sem ga poskusila mi bil ravno sadje.

Arumi

Mislim da so agrumi bakterije, ki so rdele.
 In da so naj manjše bakterije, ki živijo v
 vodi. In mislim da pridejo v tebe tako da
 ti nečista voda pride v tvoje uho in
 potem se agrumi preselijo v loko in se
 počasi pomikajo po telesu.
 In se spuščajo iz strelke po telesu,
 In mislim da in ki iz strelke izstopajo
 stvari z boleznimi, ki povzročajo mabo.
 Agrumi In mislim da se pojavijo iz
 ljudstva

KAJ SO AGRUMI?

To so vetrovi to so mikrotarna telesa, ki vetrovi, ki
 krožijo po morju. Nastajajo iz različnih vetrov.
 Prinašajo in odnašajo različne stvari. Včasih pridejo
 tudi na kopno, ampak redko. To ime so dobili
 po svojih lastnostih. Prichajajo iz različnih strani
 neba, največkrat s severa. Največkrat se pojavijo
 na atlantskem oceanu. Pihajo s hitrostjo 50 ^{km}/_h.
 Imajo zelo močne sunki. In hitro se pojavijo.
 Imajo zelo močne posledice. Tam kjer se pojavijo
 povzročajo veliko razdejanje. Ker se večinoma
 pojavijo na morju te posledice niso tako velike
 če se na pojavijo na kopnem so pa posledice zelo
 velike. Zelo so razni, zaradi svoje moči.

Prispevke učencev za tokratno številko *e-OBČASNIKA* so prispevali naslednji učitelji mentorji po abecednem redu:

Mojca A. Juras, Katarina Čokl, Suzana Daničič, Zoran Habot, Kristina Jazbinšek Volk, Tanja Kolšek, Metka Krevzel, Tina Lončarič, Sandra Omladič, Magda Omladič Novinšek, Damjana Paulič, Polona Pečnik, Blanka Slemenšek, Lea Stiplovšek, Andreja Škruba, Anja Zajamšek in Jerneja Žagar.

Najlepša hvala.

Urednici

Katarina Čokl in Lea Stiplovšek

